

band

BOS

MdR, Jazzgeschiedenis 681. Tijdvak 1959-1964, hoofdstuk 3, John Coltrane, deel 1. In de ontwikkeling van de jazz spelen sleutelfiguren een enorm belangrijke rol. Van sommige was de muzikale en persoonlijke uitstraling zo sterk, dat hun invloed aanzienlijk verder reikte dan alleen het terrein van hun eigen instrument. Zulke figuren zijn bijvoorbeeld de trompettisten Louis Armstrong en Dizzy Gillespie. Anderen hadden de reikwijdte die zich strikt tot hun instrument beperkte. Zoals bassist Jimmy Blanton en gitarist Charlie Christian. De laatste jazzmusicus die een alomvattende invloed wat zijn instrument aangaat, en wat zijn begin jaren zestig-kwartet als groep betreft, ^{had} was John Coltrane.

John William Coltrane werd 23 september 1926 geboren in Hamlet, North Carolina, hij overleed 17 juli 1967 in NYC, 40 jaar oud. Coltrane groeide op in High Point, NC, begon op school met althoorn en klarinet, op zijn 15e altsaxofoon. Na High School, 1943, ging hij naar Philadelphia, studeerde aan de Ornstein School of Music en de Granoff Studios. In '45 moest hij in dienst, kwam bij een marine band op Hawaii. 1946 uit dienst en naar Joe Webb, daarna ~~nog~~ steeds op altsaxofoon- King Kolax. Toen de band van Eddie ^{had} 'Cleanhead' Vinson, en de wisseling naar de tenor. Dat was in '47/'48, en Coltrane bleef ook daarna bij ~~de~~ tenorsaxofoon. Bij Jimmy Heath, Howard McGhee, kleine groe- en en de big band van Dizzy Gillespie, toen Earl Bostic, en in 1953-'54 de combo van Johnny Hodges. Bij deze formatie was Coltrane in deze Jazzgeschiedenis te horen, hij werd ontslagen wegens drank- en heroïne gebruik. Vanaf 1955 speelde hij met regelmaat bij Miles Davis, in de vorige periode hoorden we Coltrane met Davis in zo'n veertien afleveringen. Verder bij Thelonious Monk met wie hij najaar 1957 in de Newyorkse Five Spot ^{speelde}, en met eigen plaat-formaties in 603 en 604. Na 1959 speelde Coltrane incidenteel bij Davis, ^{laatste} voorjaar 1960 voor de Europese toernee, 9 april in Scheveningen en Amsterdam.

T/m 1958 had Coltrane voor Prestige gespeeld, in 1959 ging hij naar Atlantic, maar op zijn eerste LP moest hij het leiderschap delen. Op 'Bags & Trane' horen we Milt Jackson-vibrafoon, toen zo'n vier jaar bij het Modern Jazz Quartet, John Coltrane-tenorsaxofoon, Hank Jones-piano, Paul Chambers (van Miles Davis)-bas, Connie Kay-drums, van het Modern Jazz Quartet. Atlantic, NYC, 15 januari 1959, op naam van Milt Jackson: "The late, late blues".

plaat 1 Milt Jackson & John Coltrane: The late, late blues (M. Jackson)
2/2 - 9:41 - Atlantic 1368

"The late, late blues". Jackson en Coltrane waren opgegroeid met de Bop, toch was dit in '59 een soort ouderwets stuk, dat eigenlijk alleen door de maker nog gespeeld werd, Dizzy Gillespie. "Be-bop".

zelfde Milt Jackson & John Coltrane: Be-bop (Dizzy Gillespie)
2/1 - 8:03 - idem

"Be-bop", het stuk dat zijn naam aan de muziek moet hebben gegeven. Tenslotte koos ik opnieuw voor een wat buitenissig stuk, want het is een swing-stukje, mainstream jazz zo u wilt, van Harry 'Sweets' Edison, ~~trumpetist~~ befaamd geworden bij Count Basie in de jaren dertig, en nog steeds actief. "Centerpiece".

plaat 2 Milt Jackson & John Coltrane: Centerpiece (Harry Edison)
2/1 - 7:08 - Atlantic SD 1553

"Centerpiece" van Harry 'Sweets' Edison. 15 januari 1959 gespeeld voor Atlantic in NYC door Milt Jackson-vibrafoon, John Coltrane-tenorsaxofoon, met Hank Jones-piano, Paul Chambers-bas, Connie Kay-drums. Volgende keer eerst twee stukken uit opnieuw een co-leiderschap LP, met Cannonball Adderley. Dit was Jazzgeschiedenis 681, ~~John Coltrane~~ John Coltrane - deel 1, Michiel de Ruyter.